

เตือนภัยการเกษตร
ช่วงวันที่ 5 – 18 พฤษภาคม 2564

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศร้อน มีฝนฟ้าคะนอง สมกระโชกแรง และฝนตกหนักบางแห่ง	1. พริก	ระยะเก็บเกี่ยว	โรคแอนแทรคโนส หรือโรคกุ้งแห้ง (เชื้อรา <i>Colletotrichum gloeosporioides</i> , <i>Colletotrichum capsici</i>)	โรคนี้อาจพบบนผลพริกที่เริ่มสุก หรือก่อนที่ผลพริกจะเปลี่ยนสี อาการเริ่มแรกเป็นจุดหรือแผลชำยุบตัวเล็กน้อย ต่อมาแผลขยายใหญ่ลักษณะเป็นวงรีหรือวงกลม บริเวณแผลพบส่วนของเชื้อราเป็นตุ่มสีดำขนาดเล็กเรียงเป็นวงซ้อนกัน ในสภาพที่อากาศชื้นจะเห็นเมือกเยิ้มสีส้มอ่อน ซึ่งเป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรค ถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ผลเน่า ผลพริกที่เป็นโรคนี้นี้จะโค้งงอบิดเบี้ยว ลักษณะคล้ายกุ้งแห้ง และร่วงก่อนเก็บเกี่ยว	- เลือกซื้อเมล็ดพันธุ์หรือต้นกล้าจากแหล่งที่ปราศจากโรค หรือถ้าเก็บเมล็ดพันธุ์เอง ต้องเลือกจากผลพริกที่ไม่เป็นโรค - ควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่นประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20-25 นาที ก่อนเพาะ - จัดระยะปลูกพริกให้เหมาะสม ไม่ปลูกชิดกันเกินไป และกำจัดวัชพืชในแปลงปลูกเพื่อไม่ให้แปลงปลูกมีความชื้นสูง ซึ่งเป็นสภาพที่เหมาะสมต่อการเกิดโรค - หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบผลพริกเป็นโรค เก็บนำไปทำลาย นอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค - หากพบว่าเริ่มมีการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 40-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 50% WP อัตรา 20-30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7-10 วัน - ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน เพื่อตัดวงจรของโรค

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	2. ผักสลัด (โดยเฉพาะผักที่มีใบกว้าง เช่น กรีนคอส บัตเตอร์เฮด)	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคใบจุดหรือใบจุดตากบ (เชื้อรา <i>Cercospora lactucae-sativae</i>)	เริ่มแรกแผลมีลักษณะเป็นจุดดำน้ำ สีน้ำตาลอ่อน ต่อมาแผลขยายใหญ่มีลักษณะกลมหรือค่อนข้างกลม เรียงซ้อนกันเป็นชั้น กลางแผลมีสีเทาหรือสีขาว ขอบแผลเป็นสีน้ำตาล ลักษณะคล้ายตากบ แผลมีหลายขนาดตั้งแต่จุดเล็กถึงจุดใหญ่ ขนาด 1-10 มิลลิเมตร เกิดกระจายทั่วไป ถ้าอาการรุนแรง แผลจะลามขยายติดกันทำให้ใบไหม้ หากเกิดกับใบอ่อนอาจทำให้เกิดอาการใบหงิกงอ	1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ปลอดโรค หรือหาเชื้อที่อาจติดมากับเมล็ด โดยแช่ในน้ำอุ่น ประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20-25 นาที 2. ก่อนการปลูกควรไถพรวนดินลึก ๆ ทั้งไร่อย่างน้อย 30 วัน เพื่อให้เศษซากพืชและวัชพืชร่อยสลาย 3. จัดการแปลงปลูกใหม่การระบายน้ำที่ดี และควรมีอากาศถ่ายเท 4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เบโนมิล 50% WP อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร 5. ถ้าพบโรคระบาดรุนแรงให้ปลูกพืชขึ้นสลับหมุนเวียนอย่างน้อย 3 ปี
3. ส้มโอ		ติดผล	โรคแคงเกอร์ (แบคทีเรีย <i>Xanthomonas citri</i> subsp. <i>citri</i>)	อาการบนใบ เริ่มแรกเป็นแผลจุดน้ำ ต่อมาจะขยายใหญ่เป็นแผลจุดน้ำสีเหลืองอ่อน ลักษณะฟูคล้ายฟองน้ำ จากนั้นเนื้อเยื่อแผลจะแห้ง มีสีน้ำตาลเข้ม ตรงกลางแผลยุบตัว ขอบแผลยกตัวขึ้น บริเวณรอบๆ แผลปรากฏวงสีเหลืองล้อมรอบ พบอาการของโรคได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลังใบ โดยเห็นชัดที่ด้านหลังใบ นอกจากนั้นยังพบอาการของโรคได้บนก้านใบ ทำให้ใบเหลืองร่วงก่อนกำหนด	1. ควรเลือกกิ่งพันธุ์จากแหล่งปลูกที่ไม่มีการระบาดของโรค หรือไม่นำกิ่งพันธุ์จากต้นที่เป็นโรคไปปลูก และใช้กิ่งพันธุ์ที่ไม่มีร่องรอยการติดเชื้อ 2. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค และเก็บเศษพืชที่ร่วงหล่นไปทำลายนอกแปลง แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช กลุ่มสารประกอบทองแดง เช่น คอปเปอร์

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				อาการบวมกิ่ง ลักษณะคล้ายอาการบวมใบ แต่ไม่มีวงสีเหลืองล้อมรอบแผล ต่อมาแผลจะแตก แฉก เป็นสีน้ำตาล ขยายรอบกิ่ง หรือตามความยาวกิ่ง รุปร้างแผลไม่แน่นอน อาการบนผล ลักษณะคล้ายอาการบวมใบ แต่จะเกิดเป็นแผลเดี่ยวๆ มีลักษณะกลมฝังลึกลงไปใในผิว ผลจะขยายเป็นสะเก็ดใหญ่ รุปร้างไม่แน่นอน มีวงสีเหลืองล้อมรอบ บางครั้งพบผลปริแตกตามรอยแผล หากเกิดโรคในระยะผลอ่อนจะทำให้ผลลีตไม่ได้อายุภาพ และถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ผลร่วง	ออกซีคลอไรต์ 85% WP อัตรา 30-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คิวบริลออกไซด์ 86.2% WG อัตรา 10-15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ 77% WP อัตรา 15-20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7-10 วัน จำนวน 2-3 ครั้ง 3. ไม่นำเครื่องมือตัดแต่งที่ใช้กับต้นเป็นโรครไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง 4. กำจัดหนอนชอนใบ โดยเฉพาะช่วงที่สัมผัสโอแตใบอ่อน เนื่องจากรอยทำลายของหนอนชอนใบเป็นช่องทางให้เชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายพืช และช่วยส่งเสริมให้อาการโรคลุกลามอย่างรวดเร็ว โดยพ่นด้วยบีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือโคลไทอะนิน 16% SG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไทอะมีทอกแซม 25% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วทั้งต้นหลังใบและหน่ใบ และถ้าพบว่ามีอาการระบาดของหนอนชอนใบให้พ่นซ้ำ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	4. มะพร้าว	มะพร้าวที่ยังไม่ให้ผลผลิตและมะพร้าวที่ให้ผลผลิตแล้ว	1. ด่างแรด	ตัวเต็มวัยเข้าทำลายพืช โดยการบินขึ้นไปกัดเจาะโคนทางใบหรือยอดอ่อนของมะพร้าว รวมทั้งเจาะทำลายยอดอ่อนที่ยังมีผลิ ทำให้เกิดใหม่ไม่สมบูรณ์ มีรอยขาดแหว่งเป็นริ้วๆ คล้ายหางปลาหรือรูปพัด ถ้าโดนทำลายมากๆ จะทำให้ใบที่เกิดใหม่แคระแกร็น รอยแผลที่ถูกด้วงแรดมะพร้าวกัดเป็นเนื้อเยื่ออ่อนทำให้ด้วงวงมะพร้าวเข้ามาวางไข่หรือเป็นทางให้เกิดยอดเน่า จนถึงต้นตายได้ในที่สุด ด้วงแรดมะพร้าวในระยะตัวหนอน ส่วนใหญ่พบตามพื้นดินในบริเวณที่มีการกองปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก จะกัดกินและทำลายระบบรากของมะพร้าวปลูกใหม่ ทำให้พบอาการยอดเหี่ยวและแห้งเป็นสีน้ำตาล ต้นแคระแกร็นไม่เจริญเติบโต	1. วิธีเขตรกรรม ทำความสะอาดบริเวณสวนมะพร้าวเพื่อกำจัดแหล่งขยายพันธุ์ เป็นวิธีที่ได้ผลดีมานาน ถ้ามีกองปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก กองขยะ กองขี้เลื่อย แกลบ ควรกำจัดออกไปจากบริเวณสวน หรือกองให้เป็นที่ แล้วหมั่นกลับเพื่อตรวจดู หากพบหนอนให้จับมาทำลายหรือเผากองขยะนั้นเสีย ส่วนของลำต้นและตอมะพร้าวที่โคนทิ้งไว้ หรือมะพร้าวที่ยืนต้นตายควรโค่นลงมาเผาทำลาย ต้นมะพร้าวที่ถูกตัดเพื่อปลูกทดแทน ถ้ายังสดอยู่เผาทำลายไม่ได้ ควรทอนออกเป็นท่อนสั้นๆ นำมารวมกันไว้ ปลอຍให้สุสลายสลายให้ด้วงแรดมารว่งไข่ ด้วงจะวางไข่ตามเปลือกมะพร้าวที่อยู่ติดกับพื้นดินเพราะมีความชุ่มชื้นสูงและแผ่วเร็ว เผาทำลายท่อนมะพร้าวเพื่อกำจัดทั้งไข่ หนอน และดักแด้ของด้วงแรดมะพร้าว ตอมะพร้าวที่เหลือให้ใช้น้ำมันเครื่องใช้แล้วราดให้ทั่วเพื่อป้องกันการวางไข่ได้ 2. การใช้ชีววิธี ใช้เชื้อราเขียวเมตาไรเซียม (<i>Metarhizium</i> sp.) ใส่ไว้ตามกองขยะ กองปุ๋ยคอก หรือท่อนมะพร้าวที่มีหนอน ด้วงแรดมะพร้าวอาศัยอยู่ เกลี่ยเชื้อให้กระจายทั่วกอง เพื่อให้เชื้อมีโอกาสร่วมสัมผัสกับตัวหนอนให้มากที่สุด รดน้ำให้ความชื้น

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					หาวัสดุ เช่น ใบมะพร้าวคลุมกองไว้ เพื่อรักษาความชื้นและป้องกันแสงแดด เชื้อจะทำลายด้วยแรมมะพร้าวททุกระยะการเจริญเติบโต 3. การใช้สารเคมี 3.1 ต้นมะพร้าวอายุ 3 - 5 ปี ซึ่งยังไม่สุ่มมากนัก ใช้ลูกหมั้นใส่บริเวณคอมะพร้าวที่โคนทางใบรอบๆ ยอดอ่อน ทางละ 2 ลูก ต้นละ 6 - 8 ลูก กลิ่นของลูกหมั้นจะไล่ไม่ให้ด้วงแรมมะพร้าวบินเข้าไปทำลายคอมะพร้าว 3.2 ใช้สารฆ่าแมลงไอะซิพินอน 60% EC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ราดบริเวณคอมะพร้าวตั้งแต่โคนยอดอ่อนลงมาให้เปียก โดยใช้ปริมาณ 1 - 1.5 ลิตรต่อต้น ทุก 15 - 20 วัน ควรใช้ 1 - 2 ครั้ง ในช่วงระบาด
			2. ด้วงงวงมะพร้าวชนิดเล็ก และด้วงงวงมะพร้าวชนิดใหญ่	มักทำลายตามรอยทำลายของด้วงแรมมะพร้าว โดยวางไข่บริเวณบาดแผลตามลำต้นหรือบริเวณที่ด้วงแรมมะพร้าวเจาะไว้ หรือบริเวณรอยแตกของเปลือก ด้วงงวงมะพร้าวก็สามารถเจาะส่วนที่อ่อนของมะพร้าวเพื่อวางไข่ได้ หนอนที่ฟักออกจากไข่จะกัดกินขนอนไข่ไป ต้นมะพร้าว ทำให้เกิดแผลเน่าภายใน ต้นมะพร้าวที่ถูกทำลายจะแสดงอาการเหี่ยวหรืออดหักพับ เพราะบริเวณที่	1. ต้นมะพร้าวที่ถูกด้วงงวงมะพร้าวชนิดใหญ่ทำลาย ควรตัดโคนท่อนเป็นท่อนแล้วผ่าจับหนอนทำลาย 2. ไม่ควรให้ต้นมะพร้าวเกิดแผลหรือปลูกโคนลอย เพราะจะเป็นช่องทางให้ด้วงงวงมะพร้าววางไข่ และตัวหนอนที่ฟักจากไข่จะเจาะเข้าไปทำลายในต้นมะพร้าวได้ หากลำต้นเป็นรอยแผล ควรทาด้วยน้ำมัน

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดขึ้นช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				หนอนทำลายจะเป็นโนพรัง มีรูและแผลน่า ต่อเนืองไปในบริเวณใกล้เคียง หนอนจะกัดกินไป จนกระทั่งต้นเป็นโนพรังใหญ่ไม่สามารถส่งน้ำและ อาหารไปถึงยอดได้ และทำให้ต้นมะพร้าวตายใน ที่สุด	หลอเส้นไคร้จะย่นที่ใต้แล้ว หรือขึ้นผสมกับ น้ำมันยาง เพื่อป้องกันการวางไข่ 3. ป้องกันกำจัดด้วงแรดมะพร้าวอย่าให้ ระบาดในสวนมะพร้าว เพราะรอยแผลที่ ด้วงแรดมะพร้าวเจาะไว้จะเป็นช่องทาง ให้ด้วงวงมะพร้าววางไข่ และเมื่อฟัก ออกเป็นตัวหนอนของด้วงวงมะพร้าวก็ จะเข้าไปทำลายในต้นมะพร้าวได้ง่ายขึ้น
5. อ้อย		1. อ้อยปลูกใหม่ 2. ระยะอ้อยแตก กอ	1. ด้วงหนอนควายอ้อย	ตัวหนอนของด้วงหนอนควายอ้อยเริ่มเข้าทำลาย ตั้งแต่ระยะเริ่มปลูกอ้อย โดยเจาะไข่เข้าไปกัดกิน เนื้ออ้อยภายในท่อนพันธุ์ ทำให้ท่อนพันธุ์ไม่งอก หน่ออ้อยอายุ 1-3 เดือน จะถูกกัดกินตรงส่วนโคน ที่ติดกับเหง้าให้ขาดออก ทำให้หน่ออ้อยแห้งตาย เมื่ออ้อยมีลำแล้วพบว่ามีการเข้าทำลายของด้วง หนอนควายอ้อยจะทำให้กาบใบและใบอ้อยแห้งตาย ทั้งต้นหรือทั้งกออ้อย หนอนที่มีขนาดเล็กจะกัดกิน บริเวณเหง้าอ้อย ทำให้การส่งน้ำและอาหารจากราก ไปสู่ลำต้นและใบน้อยลง เมื่อหนอนมีขนาดใหญ่ขึ้น จะเริ่มเจาะไชจากส่วนโคนลำต้นขึ้นไปกินเนื้ออ้อย ทำให้ลำต้นเป็นโนพรังเหี่ยวเฉาแตกเปื่อยล้ม ลำต้นอ้อย หักล้มและแห้งตาย	1. อ้อยปลูกใหม่ ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่ 1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล - ไถพรวนดินแล้วเก็บตัวหนอนและ ดักแด้ของด้วงหนอนควายอ้อยตามรอยไถ ก่อนปลูกอ้อย - จับตัวเต็มวัยของด้วงหนอนควายอ้อย หรือเดินเก็บในแปลงอ้อยช่วงพลบค่ำ 2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ - โรยเชื้อราเขียวเมตาไรเซียม อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ บนท่อนพันธุ์พร้อมปลูก แล้วกลบดิน 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี ในพื้นที่ที่มีการระบาดของด้วงหนอนควายอ้อย อย่างรุนแรง ให้ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี การใช้สารเคมีชนิดน้ำ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					– พ่นสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ บนพ่อนพันธุ์อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน <u>การใช้สารเคมีชนิดเม็ด</u> – โรยสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 0.3% G อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่ บนพ่อนพันธุ์อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน 2. ระยะอ้อยแตกกอ ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสานได้แก่ 1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล – ถ้าพ่อนอ้อยแห้งตาย ให้ขุดกออ้อยและจับตัวหนอน และตัดก้นของดั่งหวดยาวอ้อย ออกมาทำลายนอกแปลง – จับตัวเต็มวัยของดั่งหวดยาวอ้อย หรือเดินเก็บใบแปลงอ้อยช่วงค่า 2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ – เบิตร่องอ้อยแล้วโรยเชื้อราเขียว เมตาไรเซียม อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี ในพื้นที่ที่มีการระบาดของดั่งหวดยาวอ้อยอย่างรุนแรง ให้ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<u>การใช้สารเคมีชนิดน้ำ</u> - เปิดร่องย่อยแล้วพ่นสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ ให้ชิดกอย่อยแล้วกลบดิน <u>การใช้สารเคมีชนิดเม็ด</u> - เปิดร่องย่อยแล้วโรยสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 0.3% G อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชิดกอย่อยแล้วกลบดิน <u>หมายเหตุ</u> - กรณีการใช้เชื้อราเขียวเมตาไรเซียม และสารเคมี ขณะใช้ดินต้องมีความชื้นหรือเป็นพื้นที่ที่สามารถให้น้ำได้ - ในช่วงที่ฝนเริ่มตก ค้างหน้าควรวาดยาวย่อยจะออกเป็นตัวเต็มวัย ให้เผาระวัง เมื่อฝนตกหนักครั้งแรก ให้สำรวจตัวเต็มวัยในช่วงพลบค่ำ ถ้าไม่พบตัวเต็มวัยให้รอฝนตกซ้ำ ครั้งที่ 2 ค้างหน้าควรวาดยาวย่อยจะออกจากรดักได้เป็นตัวเต็มวัย ให้ทำกับดักหลุมในแปลงย่อย เพื่อจับตัวเต็มวัย หรือเดินเก็บตัวเต็มวัยในแปลงย่อยช่วงค่ำ
			2. แผลงนูนหลอด	ตัวหนอนของแมลงนูนหลอดเข้ากัดกินรากย่อยเป็นอาหาร อาการเริ่มแรกของย่อยที่ถูกทำลายคือ ใบย่อยมีสีเหลือง ต่อมาใบย่อยจะแห้งตายมากผิดปกติ ในที่สุดย่อยจะแห้งตายไปทั้งกอ กอย่อย	เนื่องจากแมลงนูนหลอดออกเป็นตัวเต็มวัยปีละครั้ง วิธีการที่ดีที่สุดในการป้องกันกำจัด คือ การเก็บตัวเต็มวัยมาทำลายก่อนที่ตัวเต็มวัยจะไข่ไปวางไข่ โดยเริ่มจับ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ที่ถูกหนอนเข้าทำลายจะดึงออกมาจากพื้นดินได้ง่าย เนื่องจากรากอ้อยถูกทำลายหมด การเข้าทำลายอ้อยจะปรากฏเป็นหย่อม ไม่แพร่กระจายไปทั่วทั้งพื้นที่ได้เป็นต้นข้างลุ่มเมื่อฝนตกมีน้ำขัง แผลงหนูลางจะเข้าทำลายน้อย แต่ถ้าอ้อยปลูกในที่ดอนอ้อยจะถูกทำลายมาก อ้อยกอใดที่ถูกหนอนของแมลงหนูลางเข้าทำลายเพียงหนึ่งตัวต่อกอจะทำให้อ้อยกอนั้นตายไปทั้งกอ หรือถ้าไม่ตายจะทำให้ผลผลิตของอ้อยลดลงจนเก็บผลผลิตไม่ได้	เมื่อฝนตกครั้งที่ 2 เมื่อตัวเต็มวัยเริ่มออกมาให้จับตัวเต็มวัยโดยการใช้น้ำฉีดตามกิ่งไม้หรือปืนขึ้นใบเปียกให้ตัวเต็มวัยตกลงมาในขณะที่ผสมพันธุ์ ใช้เวลาจับประมาณ 30 นาที เริ่มจากเวลา 18.30-19.00 น. และจับต่อเนื่องกันประมาณ 15-20 วัน หรือเวลาพลบค่ำเดินในแปลงจะพบดินเริ่มแตกแยกเหมือนกับจะมีเมล็ดพืชออกมา นั่นคือแมลงหนูลางจะเริ่มขุดออกมาจากดิน เดินในแปลงและขุดดินบริเวณที่มีรอยแตกจะได้แมลงหนูลางปริมาณมาก วิธีนี้จะเป็นการช่วยลดประชากรของแมลงหนูลางได้มาก 1. อ้อยปลูกใหม่ ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสานได้แก่ 1. ทำการป้องกันกำจัดด้วยการไถพรวนดินหลายๆ ครั้ง เพื่อทำลายไข่ตัวหนอน และตักแด้ ที่อยู่ในดิน และเก็บตัวหนอน ตักแด้ของแมลงหนูลางตามรอยไถ ก่อนปลูกอ้อย 2. จับตัวเต็มวัยของแมลงหนูลาง 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี ควรจะใช้วิธีป้องกันจะให้ผลดีกว่าการกำจัด เพราะเมื่อหนอนโตแล้วการใช้สารฆ่าแมลงจะได้ผลน้อยหรือไม่ได้ผล ระยะเวลาใช้

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					สารฆ่าแมลงที่เหมาะสม คือ ระยะหนอนเริ่มพักออกจากราก สารฆ่าแมลงที่ใช้ได้ผล คือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ พ่นบนพ่อนพันธุ์อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน 2. อ้อยระยะแตกกอ 1. จับตัวเต็มวัยของแมลงนูนหลวง 2. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี สารฆ่าแมลงที่ใช้ได้ผล คือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ให้เปิดหน้าดินออกทั้งสองด้านของแถวอ้อย ห่างจากกออ้อยประมาณ 8 นิ้ว แล้วฉีดพ่นสารฆ่าแมลงไปตามร่องอ้อยที่เปิดหน้าดินออกเสร็จแล้วเอาดินกลบ หรือใช้เครื่องฟ่นาตอ แล้วใช้สารฆ่าแมลงฉีดพ่นลงไปในร่องฟ่นากอนั้น

รายงาน : สถาบันวิจัยพืชสวน (นางสาวทิวา บุบผาประเสริฐ) ข้อมูลจาก ศวส. เลย, ศวส.ชุมพร, ศวส.ศรีสะเกษ

ผู้กลั่นกรอง : สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน (นางสาวสุรรัตน์ ทองคำ) ข้อมูลจาก ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี

ผู้สนับสนุน : สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช